
Hermes Trismegist

Autor:

Data de publicació: 11-03-2019

Hermes Trismegist és el nom grec d'un personatge històric que es va associar a un sincretisme del déu egipci Dyehuty (Tot en grec) i el déu grec Hermes . Hermes Trismegist significa en grec 'Hermes, el tres vegades gran', ????? ? ??????????????. En llatí és: Mercurius ter Maximus.

Hermes Trismegist és esmentat primordialment en la literatura ocultista com el savi egipci, paral·lel al déu Tot , també egipci, que va crear l'alquímia i va desenvolupar un sistema de creences metafísiques que avui és conegut com hermetisme . Per a alguns pensadors medievals, Hermes Trismegist va ser un profeta pagà que va anunciar l'adveniment del cristianisme . Se li han atribuït estudis de alquímia com la Taula de maragda -que va ser traduïda del llatí a l'anglès per Isaac Newton - i de filosofia, com el Corpus Hermeticum . No obstant això, a causa de la manca d'evidències concloents sobre la seva existència, el personatge històric s'ha anat construint ficticiament des de l'Edat Mitjana fins a l'actualitat, sobretot a partir del ressorgiment del esoterisme .

Hermes Trismegist, en un mosaic de la Catedral de Siena .

Hermes Trismegist és el nom grec d'un personatge històric que es va associar a un sincretisme del déu egipci Dyehuty (Tot en grec) i el déu grec Hermes . Hermes Trismegist significa en grec 'Hermes, el tres vegades gran', ????? ? ??????????????. En llatí és: Mercurius ter Maximus.

Hermes Trismegist és esmentat primordialment en la literatura ocultista com el savi egipci, paral·lel al déu Tot , també egipci, que va crear l'alquímia i va desenvolupar un sistema de creences metafísiques que avui és conegut com hermetisme . Per a alguns pensadors medievals, Hermes Trismegist va ser un profeta pagà que va anunciar l'adveniment del cristianisme . Se li han atribuït estudis de alquímia com la Taula de maragda -que va ser traduïda del llatí a l'anglès per Isaac Newton - i de filosofia, com el Corpus Hermeticum . No obstant això, a causa de la manca d'evidències concloents sobre la seva existència, el personatge històric s'ha anat construint ficticiament des de l'Edat Mitjana fins a l'actualitat, sobretot a partir del ressorgiment del esoterisme .

índex

- 1 Orígens mitològics
- 2 La literatura hermètica
- 3 Ressorgiment medieval
- 4 La tradició islàmica
- 5 Ressorgiment modern
- 6 Cultura popular
- 7 Vegeu també
- 8 Notes
- 9 Referències

Orígens mitològics

Segons les creences egípcies, els déus havien governat al Antic Egipte abans que els faraons, civilitzant-los amb els seus ensenyaments. En elles, el déu egipci Tot era el déu de la saviesa i el patró dels mags. També era el guardià i escriptor dels registres que contenien el coneixement dels déus. Climent d'Alexandria estimava que els egipcis posseïen quaranta-dos escrits sagrats, que contenien tots els ensenyaments que posseïen els sacerdots egipcis.

Més tard, diverses de les característiques de Tot s'associarien a Hermes de la mitologia hel·lenística, incloent l'autoria dels «quaranta-dos textos». Aquest sincretisme no va ser practicat pels grecs, sinó que en el primer o segon segle de l'era cristiana, se li va començar a cridar a aquesta fusió «Hermes Trismegist», probablement per cristians que tenien notícia dels textos egipcis. No obstant això, en algun moment l'ambigua noció de divinitat es va transformar en la d'un personatge històric dels temps inicials de la civilització occidental, al qual a més se li van atribuir altres escrits filosòfics.

Siegfried Morenz ha suggerit en *Religió de Egipte*: «La referència a l'autoria de Tot [...] es basa en l'antiga tradició, i la xifra de quaranta-dos probablement es deu al nombre de nomos d'Egipte, i, per tant, pretén transmetre el concepte d'integritat». Plató, en *Timeo* i *Critias* va comentar que en el temple de la deessa Neit a Sais, havia sales que contenien registres històrics secrets de les seves doctrines que tenien fins a una antiguitat de 9000 anys. [Cita requerida] A la identificació entre Tot i Hermes a la figura d'Hermes Trismegist ha d'afegir una altra posterior, de caràcter esotèric, per la qual Hermes Trismegist és també Abraham, el patriarca hebreu, que hauria començat dues tradicions: un solar, pública, recollida en el Antic Testament i una altra privada, transmesa de mestre a deixeble, accessible al Corpus Hermeticum.

La literatura hermètica

Gravat d'Hermes Trismegist de Pedra Mussard, *History Deorum fatidicorum*, Venècia, 1675.

L'anomenada «literatura hermètica» és en certa manera, un conjunt de papirs que contenien encanteris i procediments d'inducció màgica. Per exemple, en el diàleg anomenat *Asclepi*, el déu grec de la medicina, es descriu l'art d'atrapar les ànimes dels dimonis en estàtues, amb l'ajuda d'herbes, pedres precioses i aromes, de tal manera que l'estàtua pogués parlar i profetitzar. En altres papirs, hi ha diverses receptes per a la construcció d'aquest tipus d'imatges i detallades explicacions sobre com animar-les (dotar-les de ànima) ahuecàndolas per poder introduir-hi un nom gravat en un full d'or, moment essencial del procés.

No obstant això, no es queda aquí la literatura atribuïda a aquesta figura mitològica. Els escrits hermètics, en general, donen compte d'un determinat enfocament sobre les lleis de l'univers. Al *Asclepi* se'ns parla constantment de Déu, a qui es diu "El Tot Bé", per descriure'ns les lleis de l'Univers. Per exemple, en el passatge nombre vint del *Asclepi*, Déu és expressat com la inconcebible Unitat que constitueix l'Univers. Una unitat, la característica essencial és que posseeix naturalesa masculina i femenina al temps. Aquesta característica es l'atorgarà Déu al seu torn, per reflex, a totes les seves criatures. Al *Asclepi*, com dèiem, la figura de Déu no té la consideració de qui ha fet totes les coses, sinó que Déu mateix "és" totes les coses. Tots els éssers vius, tot el material i immaterial, són per Hermes parts que actuen dins de Déu. Però només els humans som un reflex exacte de Déu, el Tot Bueno.

També ens parla Hermes del Temps. D'acord amb l'*Asclepi*, paràgraf 27, el Món és el receptacle del Temps, que manté la vida en el seu córrer i agitar. El Temps per la seva banda respecta l'ordre. I l'ordre i el Temps provoquen, per transformació, la renovació de totes les coses que hi ha al Món. Recordem que en aquesta obra, el propi Hermes apareix com un personatge que dialoga amb *Asclepi*, sent que la conversa se situa a l'antic Egipte. Com a curiositat, afegirem que al *Asclepi* parla Hermes de déus que són a la Terra. En preguntar-*Asclepi* a Hermes on són tals déus, Hermes li respon que en una muntanya de Líbia i acte seguit li canvia el tema. Aquests déus s'aniran finalment, i deixaran a la humanitat desatesa.

Entre els tractats atribuïts a Hermes Trismegist destaca el Corpus Hermeticum . Se li atribueix també la redacció de la Taula de maragda , que va ser considerat pels alquimistes, el llibre fundacional de la alquímia . Altres de les seves obres més destacades serien el Poimandres , el Kybalion (en el qual s'expressen de forma sintètica les lleis de l'Univers), certs llibres de poemes i el Llibre per sortir al dia, també conegut com « Llibre dels morts », per haver-se trobat exemplars d'ell dins dels sarcòfags d'alguns destacats egipcis.

Ressorgiment medieval

Durant la Edat Mitjana i el Renaixement els escrits atribuïts a Hermes Trismegist, coneguts com Hermètica, gaudien de gran crèdit i eren populars entre els alquimistes . La tradició hermètica, per tant, s'associa amb la alquímia , la màgia , la astrologia i altres temes relacionats. En els textos es distingeixen dues categories: de «filosofia» i «tècnica» hermètica. La primera s'ocupa principalment de l'argumentació teòrica sobre la qual se sosté el pensament màgic i la segona tracta sobre la seva aplicació pràctica. Entre altres temes, hi ha encanteris per protegir els objectes per «art de màgia», d'aquí l'origen de l'expressió «segellat hermèticament».

L'erudit clàssic Isaac Casaubon , a De rebus sacris et ecclesiasticis exercitationes XVI (1614), va mostrar pel tipus de caràcters grecs que els textos escrits tradicionalment en la nit dels temps, eren en realitat més recents: la major part del Corpus Hermeticum « filosòfic » pot ser d'una data voltant de l'any 300. No obstant això, van ser descoberts al segle XVII errors de la datació de Casaubon per l'estudiós Ralph Cudworth , que va argumentar que la denúncia de falsificació només pot aplicar-se a tres dels disset tractats continguts al Corpus Hermeticum. A més, Cudworth va assenyalar que els textos eren una formulació tardana d'una tradició anterior, possiblement oral. Segons Cudworth, el text s'ha de considerar com un terme ad quem, i no a quo, és a dir, que el text és el fruit d'una tradició anterior i no el seu origen, com podria fer pensar Casaubon.

La tradició cristiana medieval el va venerar com a protector i guia dels hermetistes, que practicaven les arts de la alquímia , la màgia i la astrologia .

La tradició islàmica

Antoine Faivre ha assenyalat que Hermes Trismegist té un lloc en la tradició islàmica, encara que el nom d'Hermes no apareix en el Alcorà . Hagiògrafs i cronistes dels primers segles de l' Hègira islàmica van identificar a Hermes Trismegist amb Idris, el nabi de les sures 19, 57, 21, 85, a qui els musulmans també identifiquen amb Enoc .

Segons Antoine Faivre, a Idris-Hermes se li crida Hermes Trismegist perquè va ser triple: el primer, comparable a Tot , era un «heroi civilitzador», un iniciador en els misteris de la ciència divina i la saviesa que anima el món, que va gravar els principis d'aquesta ciència sagrada en jeroglífics . El segon Hermes, el de Babilònia , va ser l'iniciador de Pitàgores . El tercer Hermes va ser el primer mestre de l'alquímia. «Un profeta sense rostre», escriu l'islamista Pierre Lory, «Hermes no posseeix característiques concretes, o diferents a això de la majoria de les grans figures de la Bíblia i el Alcorà ».

Ressorgiment modern

Els ocultistes moderns suggereixen que alguns d'aquests textos poden tenir el seu origen en l' Antic Egipte , i que «els quaranta-dos textos essencials», que contenen el fonamental de les seves creences religioses i la seva filosofia de la vida segueixen amagant un coneixement secret.

Cultura popular

En la novel·la Vida i opinions del cavaller Tristram Shandy de l'escriptor Laurence Sterne , el personatge principal vol trucar al seu fill Trismegist (per Hermes Trismegist), ja que considera que aquest nom és l'apropiat. Desafortunadament, la seva esposa pronuncia incorrectament aquest nom i el seu fill queda anomenat Tristram, nom que el pare detesta. Aquest episodi, a més, és utilitzat en la pel·lícula del 2006 basada en aquesta novel·la, titulada Tristram Shandy: A Cock and Bull Story .

En la novel·la Heresy , de SJ Parris , un dels principals temes centrals consisteix en la recerca dels treballs perduts d'Hermes Trimegistus per part del filòsof Giordano Bruno .

El cantautor brasiler Jorge Ben Jor va publicar el 1974 l'àlbum A Tábua d'Esmeralda (Taula d'Esmeralda), on inclou una cançó titulada Hermes Trismegist i Sua Celeste Tábua De Esmeralda.

En el videojoc Persona 3 , un personatge anomenat Junpei interpreta a un altre personatge anomenat Hermes, qui després es transforma en Trismegist.

En el màniga japonès i animi Hellsing , creat per Kohta Hirano , el protagonista d'aquesta sèrie, un vampir de nom Alucard , al Ova 8 (Hellsing Ultimate), fa referència a George Ripley , un antic alquimista i alumne d'Hermes Trismegist en alliberar el seu últim estat de restricció dels seus poders: "L'au d'Hermes és el meu nom, com els meus ales per domesticarme." Això és part també de l'escriptura escrita "filosòficament", amb la qual, si es desxifra, pot crear-se la

pedra filosofal .

Vegeu també

grimorio
Taula d'Esmeralda
hermetisme

Notes

IA Wallis Budge The Gods of the Egyptians. Vol. 1. p. 415.

Els déus que van governar Egipte figuren en el Cànon Real de Torí .

Gènesi

Antoine Faivre: The Eternal Hermes: From Greek God to Alchemical Magus (1995), pp.19-20.

Referències

Copenhaver, Brian P. 1995. Hermetica: the Greek Corpus Hermeticum and the Latin Asclepius in a new English translation, with notes and introduction, Cambridge; New York, NY, USA: Cambridge University Press , 1995 ISBN 0-521-42543-3 .

Enllaços externs

Wikimedia Commons alberga una galeria multimèdia sobre Hermes Trismegist .

Textos en francès amb introducció i comentaris en el mateix idioma, més algun text bilingüe grec - francès, en el lloc de Philippe Remacle (1944 - 2011); trad. de Louis Ménard: ed. de 1867, a París.
Qui va ser Hermes Trismegist